

Протокол

№

гр. София, 04.02.2025 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12
състав**, в публично заседание на 04.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **1584** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След изпълнение на разпоредбите на чл.142, ал.1 ГПК вр. с чл.144 АПК, на именно повикване в 09:03 ч. се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ – Ц. И. М., редовно уведомена, явява се лично.

ОТВЕТНИКЪТ – ГЛАВНИЯТ СЕКРЕТАР НА МИНИСТЕРСКИ СЪВЕТ, редовно уведомен, представлява се от юрк. М., с пълномощно по делото.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ счита, че няма процесуални пречки за даване ход на делото и

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ЮРК. М.: Представям и моля да приемете Заповед № Т-87/30.01.2025 г. Други доказателства няма да соча.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ М. /лично/: Считаю я за неотнoсима, но не възразявам да се приеме. Други доказателства няма да соча.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА представената Заповед № Т-87/30.01.2025 г.

СЧИТА делото за изяснено от фактическа страна и

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНОТО ДИРЕНЕ.

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ М. /лично/: Поддържам всичко изложено по делото до момента - писмени бележки, защиты и допълнително излагам следното: във връзка с днес

представената заповед, както каза колегата – представител на ответника Министерство на външните работи, поради настоящия висящ спор, е пренесло същото възнаграждение и степен. Вчера разговарях с г-жа Н., която е директор на Отдел „Човешки ресурси“ като тя потвърди, че заплатата ми ще бъде определена, с оглед решението по настоящия процес. Тя ми обясни, че при прилагането, в случай че Министерство на външните работи беше приложило чл. 9а по Наредбата за заплатите в държавната администрация, и беше определило правилната степен, която е III-та, казаха, че ако се налага, Министерството на външните работи е готово да издаде служебна бележка за притежавания от мен професионален опит. Считам, че няма нужда в настоящия случай. Не случайно представих длъжностните си характеристики, които показват, че ако не съм имала необходимия професионален опит, въобще не бих могла да постъпя на работа там първоначално. Имам професионалния опит и трябва да ми бъде призната III-та степен и в рамките на тази степен, да ми бъде определено възнаграждението. При прилагане на чл. 9а от Наредбата, от Министерството на външните работи казаха, че не би било по-изгодно за мен, тъй като по тяхната таблица заплатата ми би се увеличила. Член 9а не е приложен от Министерството на външните работи, защото не е съществувал при преназначението. По т. 1 на стр. 2 от последното становище – видно е, че ответникът признава, че не е определена коректната степен. Поддържам, че неоснователно твърдят, че съм в степен II. Тази степен II ми е определена въз основа на анализа, който направи Министерски съвет, за диспропорциите в държавната администрация, и тогава въз основа на това, беше приет акт на Министерски съвет и всички заплати бяха увеличени. Ако ми беше определено първоначално коректната степен, която е III-та, то моето възнаграждение трябваше да се повиши с още 250 лв. – от 3300 лв. на 3500 лв.

ЮРК. М.: Оспорвам жалбата. Поддържам всичко изложено по делото – становища и писмени бележки. Считам, че доказахме по делото, че не е било възможно жалбоподателката да бъде преназначена на длъжност „началник на отдел“, която е заемала временно, защото тази длъжност е престанала да съществува по силата на ПМС 219. Единствено, е било възможно да бъде преназначена от титулярната ѝ длъжност, както и са направили, с възнаграждението което ѝ е било определено за титулярната ѝ длъжност. Жалбоподателката даже сама се отказа от искането си да бъде преназначена от длъжността „началник на отдел“. Не е било възможно да бъде приложена разпоредбата на чл. 9 (към онзи момент разпоредбата на чл. 9а изобщо не е съществувала), както и вътрешните правила, защото те се прилагат единствено при постъпване за първи път. При преминаване по реда на чл. 87а не е постъпване за първи път. Ако е допусната грешка, тя е допусната при Министерство на външните работи – не при нас. Ние нямаме правно основание, нямаме разпоредба на която да стъпим, както многократно заявихме. Ние само сме пренесли – това, което и колегите са направили. Няма разпоредба, по която ние да определим по-висока степен на жалбоподателката. По отношение на твърдяната дискриминация: видно от приложената справка от служебните досиета на Ц. М. и Л. З., двете са полагали еднакъв труд в МВнР само 7 месеца през 2022 г., през който период са взимали едно и също възнаграждение - 1832 лв. за една и съща длъжност – главен правителствен процесуален агент. С последното становище изяснихме от къде считаме, че произтича разликата в заплатите им. Ние нямаме разпоредба, която да ни дава възможност ние да определим друго възнаграждение, ние бихме нарушили закона. Относно твърдението на колегата, че чл. 9а е приложим, той и в момента не е приложим,

защото преминаването по чл. 87а не е предназначаване по смисъла на чл. 82 и чл. 82а
ЗДСл.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИКЛЮЧВА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ И ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С
РЕШЕНИЕ В СРОК!

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 09:16 ч.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: